

Dieblit, der til Sagens 2den Behandling eller selv til dens 3die Behandling var stillet Vædringsforflag til Regeringens Forflag i den Retning, her er nævnt, kunde det ikke være faldet mig ind at se derpaa med de Vine, hvormed jeg nu ser derpaa. Men hvad der for mig er afgjørende, og hvad der bliver endnu mere afgjørende efter den ærede Ministers Erklæring om, at det var uberettiget af mig at sige, at der maatte forelaa en Uagtsomhed med Hensyn til Sagens Behandling fra den ærede Ministers Side i Folkethinget, idet det, han havde udtalt, var fuldkommen korrekt, er det, at det forekommer mig, at, efterat Landstinget nu gjennem denne ikke ganske korte Forhandling har haadt Leilighed til at udtale sin Anskuelse om Spørgsmaalet med Hensyn til de separate Fonds, er der saa meget mindre Anledning til at forcere denne Sag videre og derved forhindre det praktiske Resultat, som vi vide, at den ærede Minister lægger Vægt paa, navnlig af Hensyn til den paagjældende Kommune.

Riar: Maa jeg blot gjøre den korte Bemærkning, at det Resultat forbindes ikke ved Vedtagelsen af det indbragte Lovforflag.

Krieger: Jeg skal blot uden at komme nærmere ind paa selve Sagen sige, at det er en Illusion, naar man tror, at Landstinget kan udtale sin Anskuelse undtagen igjennem en Afstemning. Det, at enkelte Medlemmer sige, at de have en vis Mening, men at de af denne eller sin Grund stemme mod Dette eller Hint, kan umulig bidrage til, at Landstingets Anskuelse bliver i Overensstemmelse med, hvad de have udtalt og i Overensstemmelse med Afstemningens Resultat; tværtimod, Landstingets Anskuelse maa blive i Overensstemmelse med Afstemningen. Særligt skal jeg kun sige, at jeg vilde ønske, at den høitærede Minister den Gang, da han konfererede med Udvælgets Formand, havde udtalt sig saaledes, som han har gjort det her i Dag; thi saa vilde det i alt Fald have været tvivlsomt, om jeg for mit Vedkommende vilde have været med til at stille Forflaget. Vi stillede først Forflaget, efter at den ærede Minister havde erklæret, at han Intet havde derimod at indvende. Jeg veed ikke, i hvilken Grad han egentlig sætter Pris paa, at vort Forflag ikke skal gaa videre; hans Antydninger med Hensyn til mulig Forandring vare mig nemlig ikke ganske klare. Jeg er i den Slags Sager altid meget tilbøjelig til saavidt muligt at lempe mig efter Ministeren, naar hans Stilling iøvrigt er klar; men vi havde god Grund til at tro, at der fra den høitærede Ministers Side ikke fandtes Noget at erindre imod, at Forflaget fremkom.

Kirke- og Undervisningsministeren (Worsaa): Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at jeg fra første Dieblit af har stillet mig

paa det Standpunkt i denne Sag — hvad jeg ogsaa har tilladt mig at udtale her —, at det i og for sig var mig ligegyldigt, hvilken Kasse disse 2,500 Rd. kommer tilgode, da jeg mente, at man ikke derpaa kunde reise noget større Principspørgsmaal. Da derfor den høitærede Formand for Udvælget henvendte sig til mig og spurgte mig, om jeg havde Noget imod, at Pengene gik til Seminariefonden, saa var det jo en Selsølgje, at der fra Ministeriets Side ikke kunde være Noget som helst til Hinder for, at Summen gik ind i Seminariefonden, hvortil den jo naturligt hører; men jeg har allerede i Dag antydet, at jeg senere er kommen til Erkjendelse af, at der er Grund til at tro, at, hvis man fastholder dette Forflag om, at Summen skal gaa ind under Seminariefonden, man da vil reise et stort Principspørgsmaal, og saa forudsier jeg — maatte med Urette —, at Loven ikke vil gaa igjennem, hvorved det praktiske Resultat for Undervisningsvæsenets Fremme i den paagjældende Egn, som for mig er det Vigtigste, vil blive udført i en ubestemt Fremtid. Jeg haaber, at man ikke vil finde nogen Uoverensstemmelse imellem mine tidligere Udtalelser til den ærede Formand for Udvælget og de Udtalelser, som jeg i Dag er fremkommen med, fordi der senere er indtraadt en Forandring i Sagens Stilling, som jeg ansaa det for min Pligt at gjøre det høie Thing bekendt med.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved der med Hensyn til

Lovforlagets Overgang til 2den Behandling

først blev afgivet 20 Stemmer for og 24 Stemmer imod; ved det som Følge af den ringe Stemmeforskjel nødvendighellevne Raaneoppraab, blev Overgangen derpaa, som nedenstaaende Liste nærmere udviser,

negtet med 29 Stemmer mod 19.

Ja.

Berg; Carlsen; Carstensen; Fischer; Frijs-Frijsenborg; Gaffner; S. Jacobsen; Suel; Kayser; Riær; Krieger; Larsen; Moltke-Bregentved; Neergaard; Rosenørn-Teilmann; Skel; Lugen; Aasing; Brasch.

Nei.

Gauerslev; Chr. Rasmussen; Breinholt; Drefing; Grifsen; Jallefen; Frandsen; C. N. Hansen; N. Hansen; Hasle; Sørensen; Johansen; Magius; Mogenssen; Müller; Carl Møller; Drenthøll; N. Pedersen; S. Pedersen; N. Rasmussen; Schlegel; Simonsen; Skytte; Wichfeld; Zytphen-Abeler; S. Andersen; M. Andersen; Andra; Bonne.